

חיבורים של אחריות [סיפור] נועם ושירה ונגרוב

להגיע רחוק

"מה אני עושה פה?!" מלמלל אפרים שוב ושוב. "מדוע שמעתי בקול המורה שמעון ובאתי ללמוד כאן? הרי זה ברור כשמש שאחד כמוני, שהגיע מישוב של עולים חדשים, לא יחזיק מעמד במקום רציני כמו המדרשה!" זה היה היום הראשון ללמודים, ואפרים, שזה עתה התחיל כיתה ט' במדרשת נעם, הרגיש אובד עצות.

"מדוע אינך בבית המדרש?" שאל אחד מן המורים את אפרים כאשר ערך בקרת בחדרים וראה אותו מקפל את המצעים ומניח אותם על מטנו. אפרים ענה בבטחון: "כתוב שבשעות הבקר יש סדר, אז הנה, אני מסדר את החדר!" המורה חייך: "סדר' – הפונה לסדר למוד גמרא. עליך לגשת לבית המדרש". אפרים הנבוך השיב: "באמת לא הבנתי למה צריך שעתים בשביל לסדר את החדר..." הוא צעד לבית המדרש, התישב ופתח ספר גמרא. פעם אחר פעם נסה לקרוא את המלים, אך לא הבין דבר.

חלפו כמה ימים ולא נראה שום שפור. שעורי הבית נערכו ואפרים חש חסר אונים. "זהו זה. אני עוזב את המדרשה!" גמלה בלבו ההחלטה. הוא שב לחדרו והחל לארוז את חפציו המועטים.

בצאתו מן החדר, כשהתיק על גבו, נתקל אפרים באחד מבני כיתתו, אלישע וישליצקי שמו. אלישע שאל בפשטות: "לאן?"

"אני עוזב. אינני מתאים לכאן. להתראות!"

"מה זאת אומרת 'לא מתאים'?" שאל אלישע, ואפרים מצא את עצמו מספר לאלישע עד כמה קשים לו הלמודים. הוא ספר בכאב כי אינו מבין דבר ממה שהמורים מלמדים בכל המקצועות כלם.

אלישע הקשיב, וכשסיים אפרים לדבר הוא אמר לו: "אפרים, הורד את התיק מהגב. אתה נשאר כאן. ומהיום אתה החברותא שלי ואנחנו לומדים יחד!"

וכך היה. מאותו יום ישבו אלישע ואפרים זה לצד זה בבית המדרש ולמדו יחד כמה שעות מדי יום. לקראת מבחנים בפזיקה ובמתמטיקה קבעו השניים ללמוד זה עם זה, וגם את שעורי הבית באנגלית הכינו יחדו. בתחלת השנה היו ציינו של אפרים נמוכים מאוד, אך אלישע לא נתן לו להתנאש.

שנה קשה מאוד עברה על אפרים, ואלישע, שידע עם אילו קשיים הוא מתמודד, עודד אותו והתענגן כמעט מדי יום: "כיצד אתה מתקדם בלמוד למבחן?" או: "עוד לא סיממת את שעורי הבית? תרצה שנסים אותם יחד?"

רק בכיתה י' החל אפרים לשים לב לשפור, ולקראת סוף השנה, כשנעצר מבחן מסכם בגמרא, קבלו אפרים ואלישע את הציון הגבוה ביותר בכיתה. בקר אחד נגש הרב שמואל, מנהיג הכיתה, אל אלישע ואפרים שלמדו יחדו בבית המדרש ואמר: "אלישע, אפרים, החלטתי שעדיף לפרק את החברותא שלכם."

"למה?!" הזדעק אפרים, והרב שמואל הסביר בנחת: "שניכם לומדים יפה כל כך. חשבת שישאם כל אחד מכם ללמוד בחברותא עם אחד התלמידים שקשה להם, גם הם יוכלו להגיע רחוק!"

[סדרת גדולי האומה, הוצאת דברי שיר, ספר שיראה בעז"ה אור בקרוב]

